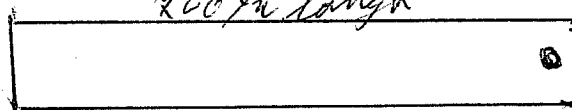

ACC. N:R M. 16918 :/.

I mitt farfars hem i Romperöd användes sillbräderna ända tills 1908 då farfar och farmor dogo. Så har vi ett sillbräde i vår backstuga i Görbjörnarp Glimåkra och detta bräde har kommit från Arthur Svenssons hem i Snarrarp Glimåkra. Men så finnes två styck Bevarade av Ida Persson i Killinge och dessa två har kommit från västra Flyboda Örkeneds socken

200% länga
100% bredd
cirka 5/16"

Träslag bok av dom jag sett. Formen en vanlig ~~en vanlig~~ bräda cirka 70 cm lång, 10 cm bred samt cirka $\frac{1}{2}$ cm tjock något varierande samt något avrundad i ena ändan samt hål i denna ändan för upphängning på väggen intill bordet.

Vem som tillverkade dessa bräder är inte lätt att utforska men vilken snickare som hellst kunde tillverka dem. De som fanns hemma till min farfars hade farfar själv tillverkat och hans namn var Olof Nilsson barnfödd på terpet 1822.

Bordsbrädan var det vanliga namnet hemma till farfars. Brädan användes i stället för tallrik då de på den tiden åt gemensamt från samma fat, och användes vid samtliga måltider, till all sorts mat samt att lägga kniv, sked och bröd på. Seden var ju förr att alla åt av samma fat. Ett exempel, det var vanligt att om morgnarna hava lingonsylt blandad i mjölk i ett fat på bordet och då det var vanligt

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Glimåkra m
O. Görbjörnarp

LUF 136

8/12-67

ACC. N:R M. 16918:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

att baka stora bak med grovbröd blev detta tort och hårt därför lades skivan på brädan och skars i lagom stora bitar (bossar) och fästes på knivsudden och doppades sedan i sylten i fatet och äts utan något sovel till. Så var det med kött och sill, det skars av ett stycke kött eller fläsk och lades på brädan för att sedan tagas med handen och bita på efter hand som man åt. För det mesta var det salt sill som användes då lades den på brädan huvud och inälvor rensades bort och lades på brädan sedan tog man sillen i handen och bet av ett stycke i sänder. Bräderna hängdes upp på en (träpinne) inslagen i väggen nära bordet. Brädan låg alltid på bordet (Najle) då man åt. Men då de fattiga kom och tiggde fingo dom inte sitta vid bordet utan voro hänvisade till (fattigbänken vid) dörren och då om de fingo mat som de behövde använda brädan fingo de ha den i knät.

Ja båda sidor användes. Bräderna torkades av med en våt trase och hängdes på pinnen. Här kan ju även nämnas att hornskeðarna som användes diskades inte efter var måltid utan endast torkades med en trasa som låg i bordslådan der även skedarna stoppades ner efter avslutad måltid. Men här hadde dom i regel sina skeder märkta så var och en hadde sin sked. Så var inte fallet med bräderna.